

Jerzy Głosik

Biskupin, pow. Żnin. Stanowisko 18

Informator Archeologiczny : badania 2, 214-216

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

* II połowie X wieku i trwają po schyłek wieku XI.

Kurhan nr 3. Duży, o planie okrągłym, rozmiarach 5,2 x 4,7 m, wysokości 1 m. Zawierał we wnętrzu zbielałą glinę, a ponad calcem dużo polepy, której towarzyszyły niewielkie ilości węgla drzewnego. Żadnych innych zabytków nie znaleziono.

W świetle uzyskanych materiałów wydaje się, iż skupisko kurhanów na stanowisku 1 należy do wcześniejszej fazy chronologicznej, sądząc po prymitywniejszych, bardziej archaicznych cechach ceramiki, odnalezionej w kurhanie nr 2. Pochodzi ono zapewne sprzed połowy X wieku. Trudno natomiast powiedzieć, czy dla kurhanu nr 4 znaleziona tam podkowa może być czynnikiem datującym, odkryto ją bowiem pod korzeniem współczesnego drzewa, tuż pod powierzchnią ziemi. Jeśli tak - to przynajmniej ten kurhan należałby do fazy młodszej, drugiej połowy X lub XI wieku.

Skupisko na stanowisku 2 należy niewątpliwie do schyłku X wieku lub początków XI wieku. Przemawiają za tym tak ceramika z kurhanów nr 1 i nr 2, jak też szlaczka topór z kurhanu nr 2.

BIELICE, pow. Niemodlin

patrz okres wpływów rzymskich

BISKUPIN, pow. Żnin

Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie.

Stanowisko 18

Badania prowadzi dr Jerzy Głosiński. Finansowało PMA w Warszawie. Osada wczesnośredniowieczna. Ślady z przeszłości epoki brązu i żelaza.

Kontynuowano prowadzenie badania stan.18-ego, położonego na

rozległej suchej kępie, wśród podmokłych łąk, w odległości około 450 m od półwyspu. W latach poprzednich odkryto tu osadnictwo neolityczne, łużyckie i przede wszystkim wczesnośredniowieczne.

Przekopano 850 m² powierzchni, odkrywając 17 obiektów osadniczych, w tym 4-y jamy kultury łużyckiej z przełomu epoki brązu i żelaza. W jednej z nich znaleziono szpilę brązową z wyodrębnioną stożkową główką.

Pozostałe zespoły osadnicze to - cztery półziemianki /jedna z końca VI-ego w., trzy z VII-VIII w./, siedem jam gospodarczych /trzy zasobowe, cztery produkcyjne, w tym wędzarnia z ogniskiem do "podsuszania" ryb z VII/VIII w./. Odkryto również trzy paleniska otwarte. W jednym z nich znaleziono fragmenty prażnicy z VIII w.

Ciekawa jest jama nr 29 /duże piecowisko o różnorodnym zastosowaniu/ z owalnym dnem wyłożonym polepą ze śladami nadpalania i kilkoma warstwami zbitej gliny nad warstwą wapienia. W wypełnisku znajdowało się dużo drobno tłuczonych kamieni paleniskowych i liczne fragmenty ceramiki, głównie z XII i XIII w. Znaleziono też m.i. dwa kabłączki skroniowe z podwiniętymi końcami, wykonane z brązu i lekko podsrebrzane /XIII w./. Obiekt ten wkopany był w starszą jamę zasobową /sprzed X w./ ze szczątkami jelenia.

Chronologicznie osadnictwo jest zróżnicowane i wiąże się z grodem, podgrodzem i późniejszymi osadami. Najstarsze obiekty wczesnośredniowieczne /VI w./ z reguły usytuowane są niżej, na zboczu kępy, natomiast zespoły osadnicze odkryte na kulminacji wzniesienia pochodzą ze schyłku XIII-ego w.

Zróżnicowanie to znajduje swoje odbicie przede wszystkim w ceramice, która począwszy od prymitywnie ręcznie lepionych garnków, z VI - VIII w. dochodzi w wiekach późniejszych do naczyń całkowiście toczonych na kole, przy jednoczesnym wprowadzeniu coraz bardziej złożonych elementów zdobniczych.

Z pozostałych materiałów wczesnośredniowiecznych, wymienić należy szydła kościane i przekłuwacz /VII/VIII w./, dwa przęśliki gliniane /VII i XI w./, nożyk żelazny i osełkę z piaskowca /XI w./ i grudkę ochry z półziemianki mieszkalnej /VII/VIII w./

Posyskano również nowe dane do zagadnienia znaków garncarskich głównie z XI w. /swastyki, tzw. krzyże "maltańskie" i koła na krzyż przekreślone/.

W czasie prac wykopaliskowych wykonano też tzw. lak-profile trzech wczesnośredniowiecznych obiektów osadniczych.

BŁOTNICA STRZELECKA
pow. Strzelce Opolskie

patrz okres halestacki

BNIN, pow. Śrem
Stanowisko 1, 2a, 2b

Zakład Archeologii Wczesnośredniowiecznej Katedry Archeologii Pradziejowej i Wczesnośredniowiecznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Badania prowadził doc.dr Jan Żak, mgr Jerzy Fogel i Anna Pałubińska. Finansował UAM w Poznaniu. Ośmy sezon badań. Grodzisko i podgrodzie wczesnośredniowieczne; ślady osadnictwa z epoki brązu.

W bieżącym roku kontynuowano badania wału w północnej części grodziska pierścieniowatego, odkrywając pozostałości trzech najmłodszych faz wału /poł.XIII w./. Przebadano kilka dolnych poziomów konstrukcji rusztowo-hakowej. Na uwagę zasługują doskonale